

РЕШЕНИЕ

№ 1570

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 54 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА СТ. ВЛАЙКОВА**

при участието на секретаря **ИСКРА Д. КУРТЕВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА СТ. ВЛАЙКОВА** Гражданско дело № 20221110119803 по описа за 2022 година

Предявени са кумулативно обективно и субективно пасивно съединени искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 153 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на следните лица да заплатят на „Топлофикация София“ ЕАД сумите, както следва:

М. М. Б.: сумата от **593.20 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“,, сумата от **121.07 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **9.74 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **2.29 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението;

С. В. Д.: сумата от **197.75 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“,, сумата от **40.36 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **3.24 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **0.75 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението;

В. С. М.: сумата от **197.75 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“,, сумата от **40.36 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за

времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **3.24 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **0.75 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението;

С. С. В.: сумата от **197.75 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“, сумата от **40.36 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **3.24 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **0.75 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението.

Ищецът „Топлофикация София“ ЕАД твърди, че е налице облигационно правоотношение, възникнало между него и ответниците в качеството им на собственици на процесния имот въз основа на договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно приложимите общи условия доставил през исковия период до процесния имот топлинна енергия, като ответниците не изпълнили насрещното си задължение за заплащане на дължимата цена на потребения ресурс, формирана на база на прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, както и цената на предоставената услуга дялово разпределение. Изяснява, че съгласно тези общи условия в случай че резултатът от изравняването е сума за доплащане, тя се прибавя към първата дължима сума за съответния период, а когато е сума за възстановяване, със стойността ѝ се погасяват най-старите просрочени задължения на потребителя. Твърди, че съгласно общите му условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди, в сила от 2016г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми в 45-дневен срок след публикуване на фактурата за месечния отчетен период на интернет страницата на продавача, а обезщетение за забава се дължи единствено върху сумата по общата фактура, обхващаща целия отоплителен сезон, в случай че сумите по нея не бъдат заплатени в 45-дневен срок от публикуването ѝ на интернет страницата на дружеството. Поддържа, че поради неизпълнение в посочените срокове на паричните им задължения клиентите изпаднали в забава, поради което и на основание разпоредбата на чл. 86, ал. 1 ЗЗД претендира присъждане и на обезщетения за забава върху главните вземания, както и разноски.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил отговор на исковата молба по чл. 131 ГПК от ответницата М. М. Б., с който предявените срещу нея искове се оспорват поради погасяване на вземанията, техен предмет, по давност. Изрично в отговора се заявява, че страната не оспорва основанието и размера на претендираните от топлофикационното дружество вземания.

На 27.01.2023г. е постъпил отговор на исковата молба и от ответницата В. С. М., с който същата заявява, че е заплатила в цялост задълженията, предмет на делото, с което останалите ответници-наследници на Стояна И. Д., се съгласили.

Останалите ответници не са депозирали отговори на исковата молба по чл. 131 ГПК.

Съдът, като съобрази доводите на страните, приобщените по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване на разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и от правна страна:

Основателността на претенцията за заплащане стойността на потребена топлинна

енергия предполага установяване от страна на ищеца, че в обективната действителност са се осъществили следните материалноправни предпоставки (юридически факти): 1/ съществуване на облигационно (продажбено) отношение между ищеца и ответника, респ. праводателя на последния, по силата на което топлофикационното дружество се е задължило да доставя до процесното жилище топлинна енергия, а в тежест на потребителя на енергията е възникнало корелативното задължение за заплащане цената ѝ; 2/ реално изпълнение на задължението на „Топлофикация София“ ЕАД да предостави съответното количество топлоенергия до имота; 3/ основание всеки от ответниците да отговаря за сочената от ищеца част от общия дълг.

По исковете с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД ищецът следва да докаже възникването на главен дълг, изпадането на ответника в забава за погасяването му, както и вредата от неточното в темпорално отношение изпълнение на главното задължение, изразяваща се в пропусната полза от ползването на съответния паричен ресурс и съизмеряваща се със законната лихва за периода.

В случая В. С. М. е заплатила в хода на процеса пълния размер на формираните за исковия период и претендирани в настоящия процес задължения за цената на топлинната енергия и на услугата дялово разпределение, както и начислените върху тях обезщетения за забава- обстоятелство, което се установява от надлежно приобщения като писмено доказателство и неоспорен фискален бон от 26.01.2023г., представен от ответницата М. с отговора на исковата молба, а и се потвърждава изрично от ищеца с депозираната на 05.10.2023г. писмена молба, както и в проведеното на 25.10.2023г. открито съдебно заседание. С оглед на това и само на това основание- настъпило в хода на процеса погасяване на процесните задължения чрез плащане, което следва да бъде взето предвид съобразно нормата на чл. 235, ал. 3 ГПК, предявените срещу В. С. М., С. В. Д. и С. С. В. искове следва да бъдат изцяло отхвърлени, доколкото от името на последните двама не са депозирани отговори на исковата молба, респ. не се оспорват материалните предпоставки за възникване на спорното материално право по отношение на тях, а ответницата М. в отговора по чл. 131 ГПК не заявява каквито и да е възражения, касаещи възникването на процесните вземания, като оспорва същите с единствения довод за заплащането им в хода на процеса. Последното, от своя страна, съставлява по правната си същност признание на неизгодно за страната обстоятелство- съществуването на процесното задължение на поддържаното от ищеца основание и в сочения от него размер. А признанието на неизгодни за страната факти представлява едно от най- надеждните и достоверни доказателства в българския граждански процес, което, преценено по реда на чл. 175 ГПК- в съвкупност с всички събрани по делото и неоспорени от страните писмени доказателства, дава основание на съда да приеме за установено, че изброените по- горе предпоставки за основателност на предявените срещу В. С. М., С. В. Д. и С. С. В. искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 153 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД са осъществени.

Не така стои въпросът по отношение на ответницата М. М. Б., исковете срещу която също подлежат на отхвърляне- в една своя част по изложените съображения за плащане, а в друга- поради погасяването им по давност, възражение в какъвто смисъл е своевременно релевирано от името на този ответник при изрично заявление в отговора на исковата молба, че вземанията не се оспорват по основание и размер.

Съгласно задължителните за правоприлагащите органи разяснения, съдържащи се в Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по т. д. № 3/2011 г., ОСГК „периодично“ по смисъла на разпоредбата на чл. 111, б. „в“ ЗЗД е това плащане, което не е еднократно и не се изчерпва с едно единствено предаване на пари или заместими вещи. Задължението е за трайно изпълнение, защото длъжникът трябва да престира повече от един път в течение на определен срок. Неговото задължение е за повтарящо се изпълнение. Тези множество престации се обединяват от това, че имат един и същ правопораждащ факт и

падежът им настъпва периодично. Еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, а единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем... Изискуемостта, забавата и давността за всяка престация настъпват поотделно, тъй като се касае за самостоятелни задължения, имащи единен правопораждащ факт. Последният може да бъде различен юридически факт /прост или сложен в зависимост от структурата си/ с гражданскоправно действие. Отличителната разлика на периодичните плащания е предварително определеният и известен на страните момент, в който повтарящото се задължение за плащане трябва да бъде изпълнено...В обобщение следва да се приеме, че винаги когато едно плащане притежава посочената по-горе съвкупност от отличителни белези, то следва да се определи като периодично по смисъла на чл. 111, б."в" ЗЗД. Вземанията на топлофикационни, електроснабдителни и водоснабдителни дружества, както и на доставчици на комуникационни услуги също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б."в" ЗЗД и за тях се прилага тригодишна давност.“ При така изложеното по отношение на вземанията на ищеца „Топлофикация София“ ЕАД приложима се явява специалната тригодишна давност, предвидена в нормата на чл. 111, б. „в“ ЗЗД, като началният момент, от който започва течението на този давностен срок е изискуемостта на всяко месечно задължение за заплащане стойността на потребената топлинна енергия и на цената за предоставената услуга „топлинно счетоводство“.

В разглеждания случай ищецът претендира заплащане на цената на топлинната енергия и на услугата дялово разпределение, предоставени съответно в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. и от м. 03.2019г. до м. 04.2020г., през които отношенията между страните по продажбеното правоотношение са били регламентирани съобразно Общите условия за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители за битови нужди, в сила от м. 07.2016г.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от тези общи условия клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1- за прогнозно начислено количество топлинна енергия, и ал. 2- за реално определеното количество топлинна енергия, в 45- дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а съгласно ал. 2 на чл. 33 клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 2 и по ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период (месечен по ал. 2 и годишен по ал. 3) в 45- дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, като обезщетение за забава се начислява единствено върху задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в този срок. Следователно, съгласно коментираните общи условия обезщетение за забава се дължи единствено върху месечните суми, когато се извършва месечен реален отчет на потребеното количество топлинна енергия, или върху сумата по изравнителната сметка, когато месечните суми са начислявани прогнозно, а реален отчет е извършен в края на отоплителния сезон.

Съгласно нормата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение, спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. А съгласно § 13 от ЗИД на Закона за здравето, обн. в бр. 44/2020г. на ДВ, сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в "Държавен вестник".

Така, при съобразяване на периодите, за които се претендира заплащане стойността на предоставени топлинна енергия и услуга дялово разпределение, на приложимите в случая общи условия на топлофикационното дружество, както и на цитираните разпоредби от

Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, и на § 13 от ЗИД на Закона за здравето, предвиждащи специална хипотеза на спиране течението на давностните срокове за периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020г., съдът намира, че вземанията на ищеца от ответницата Б. за времето от м. 05.2018г. до м. 11.2018г. са погасени по давност, по отношение на тях е погасено правото на иск (в материалния смисъл на понятието) на ищеца. Така, за последното включено в посочения интервал от време месечно задължение-това за м. 11.2018г., погасителната давност е изтекла на 21.03.2022г.- три години два месеца и седем дни (през които два месеца и седем дни съгласно разясненията по-горе е спряло течението на давността) след настъпване на изискуемостта му съобразно правилата на приложимите в случая общи условия на ищеца от 2016г., т. е. 22 дни преди подаване на исковата молба в съда.

Следователно, непогасени по давност и поради това подлежащи на съдебно установяване и принудително изпълнение са вземанията на търговеца за цената на топлинната енергия, доставена за периода от м. 12.2018г. до м. 04.2020г., чиято стойност, определена от съда по реда на чл. 162 ГПК въз основа на надлежно приобщените и неоспорени писмени доказателства, възлиза на сумата от общо 856.54 лева, от която съобразно неоспорените твърдения на ищеца по правило М. Б. дължи половината, ведно със съответната част от обезщетението за забава, непогасено по давност съобразно нормата на чл. 119 ЗЗД, възлизаща на сумата от 33.66 лева, както и пълния размер на заявените вземания за цената на услугата дялово разпределение и на обезщетение за забава върху нея, доколкото същите са формирани за период, за който възражението на ответницата Б. за погасяване на задълженията по давност се явява неоснователно по изложените вече съображения.

С оглед на така изложеното и доколкото в случая плащането на задължението, вкл. на припадащата се на М. Б. част от дълга не е извършено от нея, респ. в случая не е налице хипотеза на чл. 118 ЗЗД, в една своя част, възлизаща на сумата от общо 198.61 лева, предявените срещу посочения ответник искове подлежат на отхвърляне именно поради основателност на възражението му за погасяване на задълженията, техен предмет, по давност, а в останалата им част- до пълните предявени размери, за които вземанията не са били погасени по давност към датата на подаване на исковата молба в съда- поради погасяването им в хода на процеса чрез плащане.

Така изложените съображения за отхвърляне на предявените срещу М. Б. искове в случая са от значение при извършване на преценката за разпределяне на отговорността за сторените в настоящия процес разноски. Така, доколкото в хода на процеса се установи, че посоченият ответник не е бил носител на подлежащи на съдебно установяване и принудително изпълнение вземания в пълния сочен от ищеца размер, следва да се приеме, че за частта от претенциите, имаща за предмет погасени по давност задължения, ответницата Б. не е дала повод за завеждане на делото, поради което и не дължи разноски на ищеца съобразно тази част, а напротив- има право на такива. В случая, обаче, не е доказано реалното заплащане на уговорения като дължим от М. Б. на адвоката й хонорар, поради което и не е налице основание така претендираният разход да ѝ бъде възстановяван, вкл. частично.

В полза на ищеца, от друга страна, се следва юрисконсултско възнаграждение, като от общо определеното от съда на основание нормата на чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 ЗПП във вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размер от 100.00 лева с оглед липсата на фактическа и/или правна сложност на делото, следва да бъде присъдена сумата от общо 85.49 лева, от които 35.49 лева- от М. Г., и по 16.67 лева- от всеки от останалите ответници, при съобразяване на частта от претенциите, подлежаща на отхвърляне поради извършеното в хода на производството плащане, за която част следва да

се приеме, че ответниците са дали повод за образуването му- арг. чл. 78, ал. 2 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. чл. 153 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на следните лица да заплатят на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, сумите, както следва:

М. М. Б., ЕГН *****: сумата от **593.20 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“,, сумата от **121.07 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **9.74 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **2.29 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението;

С. В. Д., ЕГН *****: сумата от **197.75 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“,, сумата от **40.36 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **3.24 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **0.75 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението;

В. С. М., ЕГН *****: сумата от **197.75 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“,, сумата от **40.36 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **3.24 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **0.75 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението;

С. С. В., ЕГН *****: сумата от **197.75 лева**, представляваща цена на потребена в периода от м. 05.2018г. до м. 04.2020г. топлинна енергия в имот, представляващ апартамент № 82, находящ се в гр. София, ж. к. „.....“,, сумата от **40.36 лева**, представляваща обезщетение за забава, начислено върху цената на топлинната енергия за времето от 15.09.2019г. до 22.03.2022г., сумата от **3.24 лева**, представляваща цена на предоставена в периода от м. 03.2019г. до м. 04.2020г. услуга дялово разпределение, както и сумата от **0.75 лева**, представляваща законна мораторна лихва върху цената на услугата дялово разпределение за периода от 01.04.2019г. до 22.03.2022г., ведно със законната лихва върху главните вземания, считано от 13.04.2022г. до окончателно изплащане на задължението.

ОСЪЖДА М. М. Б., ЕГН *****, С. В. Д., ЕГН *****, В. С. М., ЕГН

*****, и С. С. В., ЕГН *****, да заплатят на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от общо **85.49 лева**, от които 35.49 лева- от М. Г., и по 16.67 лева- от всеки от останалите ответници, представляваща разноски за настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице- помагач на ищеца „Бруната“ ООД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____